

Fick ett ryck - Hittat Hultgrens mätare för tryck

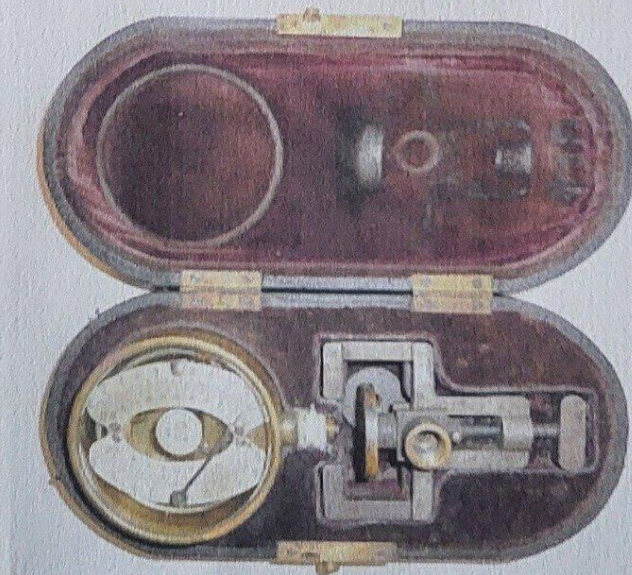
Det var en man,...

Det var en man som ringde för ett par tre årsedan och berättade att han hade lite lokomobildelar som han ville sälja oss. Vad det var osv var väldigt hemlighetsfullt men en adress fick vi av honom efter hand som vi närmare kunde specificera ett besöksdatum. Målilla var på tapeten och en maskinhämtning kunde läggas därtill så detta skulle kunna bli en bra resa.

Desorienterad landar vi vid Hultgrens Mek Verkstad

Vi letade oss fram till platsen och hade en genomgång av de nämnda delarna som låg upplagda på ett verkstadsgolv. Eventuellt kunde det vara så att det på en annan lokalisering kunde finnas annat av intresse varför vi entrade hans bil och for iväg på krokiga vägar. Totalt desorienterad svänger vi in till några äldre byggnader och väl urkliven börjar jag känna mig bekant med situationen? Ser nästan ut som vid ett annat ställe liksom, en plats jag besökt en gång tidigare. Jag nämner detta, "*detta påminner mig om Malte Hultgrens verkstad i Trekanten*" yppar jag och till allas förvåning blir det så uppdagat att det är just vad det var!

Nu blev det mycket mer intressant, detta var ingen vanlig smia på landsbygden utan nu var det historisk mark. Hultgrens Mekaniska Verkstad var ett hjärta och ett nav i hela östra Smålands lokomobil sfär under tre generationer. Som besiktningsman och lokomobilreparatör var kontakten med verkstaden livsviktig för hela bygden väster om Kalmar. Emellertid blev jag väldigt besviken på utvecklingen och den bedrövliga degradering av stället som där skett. Det var sorgligt att se det hela där allt skulle ut och rensas rent. Bort, bort, bort!

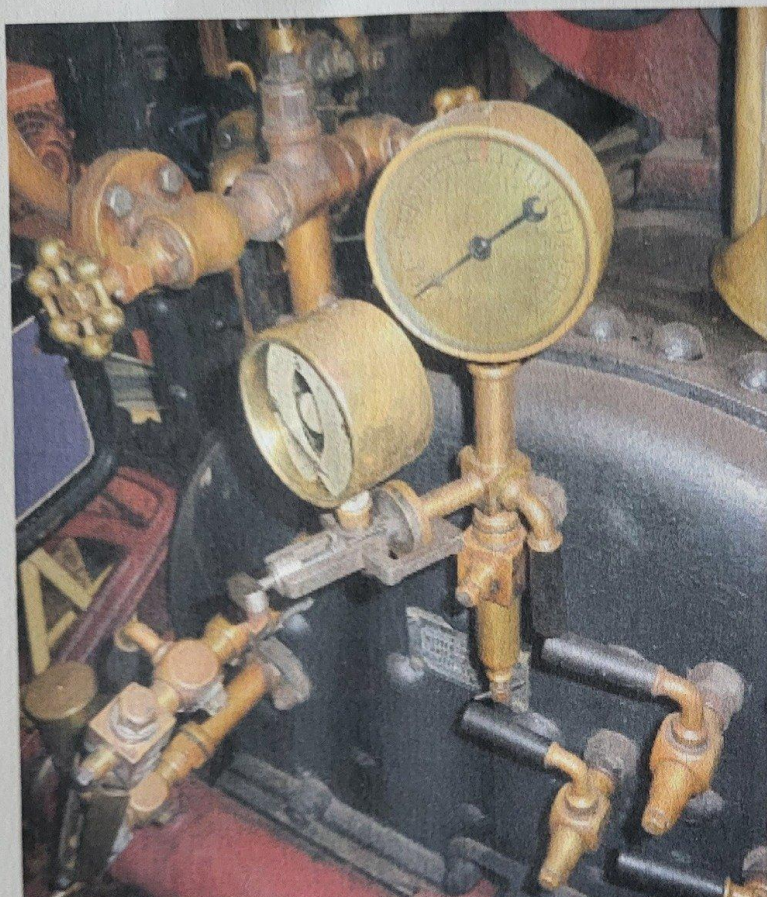

Vi lämnar maskinhämtningen och Målilla till en annan gång. Vi kan lämna delarna där hän likaså och i stället koncentrerar vi oss på dett etui som var med i affären. Det visade sig vara av speciellt stort värde för oss och i mycket relaterat till våra maskiner. Etuiet fanns redan på första stället men det var först nu som det blev ett verkligt intresse för den gamla skitiga och slitna lådan.

Säljaren hade satt ett pris på denna låda innehållande en provmanometern redan innan vi for iväg över nejden och då var det enligt mig helt fel pris. Men allt eftersom hela förhållandet föll på plats och sjönk in stegrades mitt intresse. I förhandlingarna om hela partiet var det svårt att komma överens då jag inte ville vara med på att finansiera hans "klipp" liksom. Jag redogjorde för min värdering och presenterade ett ultimatum. Priset för etuiet var dock för högt så det erbjöd jag honom att behålla, mitt intresse till trots, mot att partiets totala pris reducerades med motsvarande summa. Nej det gick ju inte, varför vi började brottas och boxas verbalt med de argument som stod till buds. Så slutligen lastades det upp under stor bondånger från min sida. Hela situationen räddades av att jag växte i insikt om vad det låg framför mig i detta etui. Jag hade köpt Hultgrens Provmanometer. Det var faktiskt som att ha kommit över Fotbolls EMS regelbok i original, eller koden till Wallenbergs affärsstrategi. Detta var ju stort.

Med denna hade Hultgren besiktigat en stor del av de lokomobiler vi har i samligarna och utan den hade han inte varit nåt! Den var instrumentet som angav tonen, byggde respekt och autoritet bland bönder, sågverksägare och bobinsvarvare. Den gav ett övertag och en närvaro som var faktureringsbar.

Så lägger sig även detta till den grå vardagen och etuiet sorteras in i hyllorna och skylas över i minnet. Så nu idag när vi letar i egna avlagringar så ligger ju där klenoden igen, Javisst ja, den lyser för mig och jag närmast ber om ursäkt för det glömskans hav den varit passerad till. Jag skulle ju prova den på SK6an ju, den maskin vi relaterar allra mest till Hultgrens av olika anledningar.

Så till slut några år försenat ser vi den på våra självgående lokomobiler, monterade så som han gjorde, han Hultgren i sina dar. Vi såg aldrig detta ske, men vi vet, hans namn står i pannböckerna för många av lokomobilerna.

Det såg ut så här som på bilden brevid. Rent tekniskt inget konstigt Provmanometerplattan läggs emot manometerplattan på lokomobilen. Klykan eller tvingen placeras så att hakarna får grepp bakom plattan på maskinen och så spänner man åt skruven lite försiktigt. Trevägs kranen i armaturen vrids så att båda dessa två blir satta under tryck mens säkerhetsventilerna tillåts blåsa. Det sker vart år, vid varje besiktning. Idag visserligen med Månssons digitala instrument som blinkar fram digitala siffror allt lika ofta som en vindpust når maskin. Nogrant visst men föga skinande så som Hultgrens provmanometer en gång var.